

Ne búsujjunk örökké, verje meg a Krisztus!
(Valaki keserű-vadul gyors csárdást kezd.)

EGY HANG: Ez a láddeg: ez az ősvigasztalás!

(Valaki lelkéből, keserűen fújja a nótát.)

HÁROM LEGÉNYKE (fejét egyszerre felemeli. Felállnak.)

DÉNKÓ (könnyes szemmel): Nem sírunk többet soha! Nekünk nem sírni kell, hanem megküzdeni a világgal!

BOTÁR MÁRTON (összeöleli őket): Éljetek!, éljetek! — s küzgyetek meg a világgal! Ó, hogy segítsen meg az Ősigaz Isten!

GAZSI: Igaz Isten! Igaz Isten!
(Így csokorban, könnyes szemmel, vadul csárdásba kezdenek.)

BOTÁR MÁRTON (tánc közben karját Jula felé nyújtja.)

KISPÁL JULA (közéjük áll a csokorba — e pillanatban, mintha vágták volna, megszűnik a klarinét hangja —, s a klarinétos keserűen kiáltja bele az erdőbe): „Elhasadt a klánétám! — jól kezdődik a nap, azt a bús keservit!!”

(A csokorbanállók egymásra néznek, aztán mind a Botár Márton mellére bújnak.)

(Függöny lemegy)

VÉGE

